

Lehet-e ma már beválni a magyar vadalom fővárosai? Kóvái. Ma még
kínadalmilag, politikailag, világnézetileg minden ual átalakulóban. Még maga a
nép sem foglalta el - folyó a parancsok, még inkább az értékmérés - a maga
igazi poizitív. Az vadalmi befut zavarosságja ezt a befutót tükrözi
(Rákoss - Bibo a 70%-ról)

Tájékozást megnevezés nemrebbéri befut. Vann politikai - mindenki tudja. De a
magyar i vezetés: ideologia. Jent: baromodul ut. Az eszentializmus előzmulaca
mint jelo annak, hogy az emancipata-individualizmus, a magától zent az
kultúrának, az ematunalista nihilizmusnak még gyökeiri a gyugati inkollopeneid-
ben.

Először is hatása van. Erőnt bődös: új baronabla lép-e (magyar szempontból
vadalomilag is)
a magyar vadalom a felhabodulással, a népi demokraciával - vagy pedig a
magy. vadal (felhabodulva a far. to zemas alól) ott foglathatja, a hal abba hagyta
Johann gondolat. Felülében sok mellett: magy. irás legyazo nem illatt far-más dol-
gálatába; azon volt, hogy a legyazott idősben is fermittal magyarrendü vadal. foggy
létes, meg emittben nem tero eredményeket a far-mannal. Mitent most itólltas?
ut ^{cah} marciaból hovebelik - a hit dopmáitból evárrakat teurek az vadalmen

[Evárrak jenne reakciós legenda. Marciaból ma enhörcel mint bivallattal venni
dalgortab - és nem látható be, mint éppen nihil ne legyen erre fogat (V. P. Deb-
reentben: minden magyar ember. Tchal o far. to i - ha magyar?!) De a nem légye

Jazát állásfentem: nagy realizmus és tiszta író böszelkezésének önműködése. Közéletés
nem mindig jelent aktualis paktitab. Talat. elvagy politikai ellenes - és egybe
alibben a művészet böszelkezésje (és erént a nagy realizmus) a leggyökeiri valóságt

A Mars. fal a fennjáró fehérek abban nyilvánul meg, hogy azt bevételek: ha a nagy. nemzet sorsa új utakra lép - iradalmi is; ha a nép megújulása elött áll - iradalmi is. Sőt az új nemz. nemz. (és ezekben nem is bevételek) mi lesz ennek a megújulásnak bevételei formája. A nagy realizmus jelent

- a) Közelítő tetteket - Karina, és Bercegi átként nem új irány. irad. ben
- b) Kellés és határozott kerülfordulást a valósággal - Pelső.
- c) Tudatát a hirt, a népet specialisan mozgató bevételek - ez se gyökereim új

Penne az iradalmi jelent a felismerésről megjelölő és ezekben megjelölés egy tenné formájában is. Az idők változása - az áldásból átká lin - g. csak feljebb jölkén a) iradalmi iradalmi vándorlás - ment köztül népek és más

- b) az elbűvölt hófehér " "
- c) az elefántcsonttorony, a l'ant pour l'ant " "

Kétfaj: ámbafut napos bajlódást (Ké % } terra) Ha valamilyen felfedezés ábránál: átként és köztül vult bajlódást. hazán elvult vult, minden elvult köztül, megjelen vult köztül vult (modern: ennek igen bajlódást köztül vult. Pelső hatása)

Penne utalmi kellek - Ady. Helyre és hatása az első hábam sláti nemzedék. A. és a Nyugat (Franciaország...) Köztül hatása: csiépent 1918/9: a nagy vult, a nagy fűvel. vult, helyre és vult. Igaz fűvel, nagy fűvel köztül - de (ahyék vult) igaz elvult köztül, ment 1918/9 mint fűvel vult. Innen ma köztül felleg: nem az egy vult vult és ahlyék hatása vult helyre és, hanem ennek, megjelen hat ma bevételek az igen Ady a ma köztül köztül iradalmi

MTA FIL. ...
Lukács Arch.

1918/9 - Elvult: sors az ellenfűvel. A Nyugat vult köztül: vult köztül, de Babon vult. Pelső vult az "bevételek" fűvel vult.

zfelben a veiszaglatban van felmerul Szabó Dezö. Sz. D. Adey: foglalkozás (h. H. H.)

a) "Elsőként felm": Farba, liklár: a problémakör, uo, de dehadem bolto. Bapthe János: Sz. D. felhaladás. Adey. b) ut lehrnetizogya v. k: Sz. D. felmerudje az Adeyál fennállott lap valalat a zidizogyal (citol: a vorasi radibalizmossal - vejto foban a munkazogyal is)

v. k. ifen utborpantanyja: rühetese a Sz. D. hivatkozok: es ~~van~~ valozogya mozon nat - de megis csak mozon Sz. D. fejlozoben. Ha csak es volna: Adey ellenforadalmi viszofejlentese lenne. Valozogya hozokulobb (H: ellenforadalmi balaj is foradalmi): - Adey elvont, mittheten fennadalmi vics egytaze felbenul, hova befel ad-

jon a valozogya fennadalmi ropi erab, lassu ellentmondasos felvonalasaval es ellentmondasoval is, talvan megperezese togo Sz. D. (Megy: kivul rojeren ellen tetes ertokelisek) es mutatgo: meg nem herolt kontinuumi tavolabb. Viszont az ellentetes allaspontok erjens palapirallak, hova ~~az~~ belolob saba rütozis: hegyes-

ly: (hegyesen) baloldali allaspont: csak a 19/20. as veitko idealyosa.

b) mindkubalt reakcio'felo' baloldali allaspont: Magyariaz profotioje ellenulit liegvelethekelen, ment 19-es ellenforadalmi irkebelise - vejered megben a mai erab irkebelise vejleis rüjotte.

csak ellenforadalmi volt 19? Pal. ~~is~~ az. ered megiben: igen; ebben, a mit - napon is a verek rübegal ellenis-mogacsa horatt: nemcsak az. Itt herdozik esz uj szabasa a magyar parantag vegmodulasival, a veszhal egyent (munka ellentmondasival) a rüpi ^{mozgalom} rülehet - marrent a parantag fogibeysago a far-to mojegyes irant. 19 vilköl nem lenne höel esz millis parant a baloldali balis partjainal; de tallozöl nem is fömozgato (v. legalabb tüme) esz nagy hovebas nagy kapibolice, reaktivas irigzatos

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Sz. D. felmerudje: munkabelts; huzambos radaban: huzambos elvont az elto- tiben. Követette levo hove megoldasa - csak ha a parantberdes (conjugas) veg- oldas felo' vana; ha a 19-e levo örökös (Magyarok di evokese) felvonalosa

(a mi nem jelentős Sz. D. = Magyarok) akkor utólagos fogóvéri a) nőfőnök örelmet
vannak Sz. D. -ek a mag. irad. és kultúra fejlesztésében b) magyarok fűszaladka
és ételírásán a korai írtelében volt népi modelni modellem; magyarok a magyar Sz. D.
ment elírás (talán éppen ment bele van - 17-er, expresszív - forma elemekkel)

3) Az ellenfeleink idős női jellegűek: a nagy Magyarok eddig lassúban értek. A
Magyar - Babits-ral mint hőspontok alább - a népi magyar tellemi élet fogóvéri
leírás. a) Kibaptólta Ady - lehat a fennadalmat multban és jövőben
b) Aranyos - Ferenc főszerkesztés idején
c) Erdélyben interpretálású videlme; mag a modellem. ¹⁷ Bekkles alatt, tehát
földművelés és mezőgazdaság

fordulhat mag. világhírű "elefantvadás" (-ermit visza, nagy fogóvéri)
Penne: nem egyszerű a) (a legfontosabbak). Csak keményen érkezik (3)
mint a fiatal B. és K. vonatkozású bekezdés
b) a János probléma:

a) A népi modellem (börme a barabálok Mennu 2000-vel)
Ideológiai ellentmondások: Sz. D. ellentmondásai magyarságban. (L. Rósi
is az is eladással) Nemzetek hárd mint az ellentmondásosság leírás
Ezért film és művészet: a saecularis. Puskás Kócsak főnök helye.
Még a korai Szendeban is frontis. Nagy megindulás. Kedvezetlen körülmények -
de nem csak körülmények

3) Külső bef: József Attila. Még nem jött le róla. Csak először: "Nem is
hiálhat" - leírásukban igazán (de magyarság tinnonalan mint korábban
vett népi modellem - ment parancs és meghívás) - J. A. értéke (Ami postéba 4/8/8)
nemcsak Ady ^{éval} (Körmény legendák 5/8) Régebbi előadás: egyrészt mellett - ment
hívás, a nagy irad. B-K. éremlatóval nemben. Itt ellenfél - még pedig
a legfontosabb művészet: a lírai éan

J. A. izolatlan, parkult el. De obj nem való! Párhuzam Illjéval: huszonhét
 hon I. sokkal problematikusabb a soc. új évi: a legnehezebb vesztés tartalma: hi béni
 boldom, hi vagabondabb a hangos, a magyarság hi mendiános rendeltéssel vajal? Pense
 nem egyenlő a több is. (am pártban nem pl, "nem volt elj"; Kőváriak fészéle. - nem
 párhuzam P. Kéjé legyári a dalaiher.)

6) A közér - egy átfogó, ferdaltni algebbi valóságra való törekvés. (Ez a mellesz
 mint a cicipent: Ivan Jovan Kovacs. F. B.)

Az új itt az obj valószínűségi - még a legújabbak is - ferdaltni. genlixe. Itt ellenét:
 egész végébe nem redés: Ade is, Babits is - negatívum áll az obj társ valószínűségi. Pense
 alapvető leltéremény, hogy elvárás A-val for a közér ferdaltni pathon - B-val
 a recipiált a többi ferdaltni befelifevadás. De még ha Illjé legújabbak, legújabbak
 önmagának vérsit venni: az el a lírai tárgyban ellen irányul, a magy nem lépe
 (v. nem állandóan) lépés a magyaltan elni, a megjel az obj társ valószínűségi - a ferdaltni
 magyarság - neki hiányosként elir

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Az az objektívitás értéke len (bírálatban is érték problémahozam) a felkutatás "socio-
 profizemak" alapján, az évi át - beferté a magy obj realizmus irányában a
 P. N; innen az érték lévén 2s. epbai elhúsa; még pedig nemcsak az érdeklődés
 logikán, hanem éppen társ regiszterben. U. 2s. itt epba lezár is a ferdaltni vés egy
 nem magyarság fejlődésének: Jébai ferdaltniás leltéremény volt a 48 és 67 utáni magyarság-
 erények: hástipusa: élelem, hogy a 48-as ferdaltni vérsit (a magyarság) az objektív
 is vérsit vérsit legyen. Az az élelem ferdaltni rélt leltéremény is Kordyuel, humorban,
 líraian vöndem romancéban. U. 2s: ugyanaz a ferdaltni ferdaltni realizmusban
 (U. 2s. Kordyuel el) a ferdaltni ferdaltni (bar U. 2s. nem ad ferdaltni-
 rált ferdaltni) a ferdaltni vöndem, nem mint Kr. a magyarság. (Magy. d. 1919 magyarság)

7) Amegine ma frontok, iragrabal vannak: elörs v. bátra. Ci nem fo-
mahla heides. Nem is urbanusok v. nöpires (Felnabodula: régi freudok omegfö-
lulasa.)
(Oregok v. frabalok)

De botas: hennervatio a Babeli-kant. Apigonal. Frabalok (Kyhald. a vens)

Arrel ellenbellen: iraprodnaok a jelek a befut hennafabl belabacina. Vilajarra vöhd a
u "mispogok", a riimealika eht ehtus imofügge arsal a magazgal, magora ukal-
sajjal, ehtelmeken ehtet, amit ellenferr. jelentet. (Benöfgetörel Säterrel, Kavraty Ferru
cuel) Illhes cobbe (Völan Y): ehts ifem prapnum. Uebem elj'k'öbel: demahr is
ueh vealoruny, Balroci alk'elitas. S-re ut borag'ans nem a "marat'as paramuallag
ra: itt a valos'ga befut öralal meg. Felnabodalt nöp (Membasak is fuvantad)
bengje - nem pival'at riimmögis. a J. A.-file a Nem is hialltal" a hööperöti bördis:
a ehtusbördis: minden ir'val megval'olis reper cut a (nem uak talij) baysal,
meg öppen ragha mint baysereen herentul futbat el a böbetekeok'og, a maradebat
nem bayso müvösi abjehtis bays

Vagy Balusi.

Felübe Gander

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

átépítésre hajló természetete, hanem Rousseau szenvedélyes ostobaságai és félhazugságai hívták életre a forradalom szellemét, azt a szellemet, amelynek odakiáltom: "l'écrasez l'infame!" ^{ő írta el hátrá időre} ~~Altala terjedt ehnyire el~~ a felvilágosodás és a haladó fejlődés szelleme: lássunk hozzá - ki-ki a maga körében - lehetséges-e ^{újra feléltetni} ~~viszasszerítani~~. "

Nietzsche tendenciájának esztétikai alapvonala tehát az értelem és a logika megmentése a XIX. század irracionális érzelmi tultengése ellen, a művészet hagyományos-arisztokratikus karakterének megmentése, plebejus-demokratikus megmételvezésével szemben. Mégis ez az irányzat Nietzschenél feloldhatatlan ellentmondásba kerül, általános pesszimiztikus-irracionális tendenciájával. Az imént láttuk, hogy Nietzsche számára Rousseau csőcselékes forradalmiságának az optimizmus az egyik kifejezése. Az arisztokrata, a hagyományos, a "logikus" tendenciát Nietzsche mély pesszimizmussal, ^{mindent felhorraltó} ~~tépo~~ (kételkedéssel köti össze, különösen ami a külvilág megismerésének lehetőségét és értékét illeti. Lehetetlen, hogy Nietzsche agnosztikus ismeretelméletét, amely a machizmussal igen közeli rokonságban van, és a fasiszta ujmachizmusra igen erősen hatott, ehelyütt részletesen elemezzük. Álláspontját ^{csak} ~~egy~~ jellemző részlettel illusztráljuk, hogy esztétikai következményeiről beszélhessünk. "Nem a ~~z~~ ~~magán~~ való világ - ez üres, tartalmatlan homéri kacajra méltó! - hanem a világ mint tévedés - ez jelentős, mély, csodálatos, jó és balszerencsével terhes." És ebből az agnoszticizmusból Nietzsche kiméletlenül levonja az összes tudományra és tudományosságra vonatkozó következményeket. "Mindezek előrebocsátása után, mi legyen a tudománnyal? Hogy álljanak előttünk? ^{Komoly} ~~Egy~~ ^{e benne} ~~jelentős értelmezés~~ ^{szinte} ~~szerint~~ ~~majdhogy~~ az igazság ellenfele: hiszen optimista, bizik a logikában."

A külvilág felismerhetetlenségét Nietzsche művészetanalízisei eleve feltételezik. A művésznak - mondja Nietzsche "az igazság megismerése tekintetében ^{gyengébb} ~~rosszabb~~ a morálja a gondolkodónál." A mult

Értesít a felette tökéletes vonatkozásban az emberreklám eljötti hi a holt, amennyiben
6, amikor mi legbensőbb szükségletünk²⁵ - önmagunkat igeneljük

nagy művészeteiről szólva Nietzsche megállapítja, hogy nagyságuk szorosan összefügg a művészek hitével, a hamis "örök igazságokban".

De nem ~~ta~~ éri be az e fajta történelmi megállapításokkal. Az esztétika konkrét kérdéseinek felmerülése során bizonyítani igyekszik, hogy a

[Tbh] művészet alkotói módszere^{objektív} a világ megismerhetetlenségének és ^{an} ~~egy~~ ilyen megismerés értéktelenségének ^{tudatán alapuló} ~~tényleges~~ okozója lehet. Eszerint elemzi

rendkívül érdekesen az művészi emberalkotás^tat. "Ha azt mondják, hogy a drámaíró /és egyáltalán a művész/ ^{valódi} szép jellemeket alkot, - ^{ugyan} a szép öncsalás csak... Az igazi élő emberről valójában nagyon keveset tudunk és ^{nagyon} ~~(felületesen)~~ általánosítunk, ha ilyen vagy olyan jellemmel ruházzuk fel:

[E] ~~Pa költőt kielégíti ez a nagyon elégtelen viszony, ő az emberről éppen olyan felületes vázlatokat rajzol /^{elbarn az írtelenségben} csak azért "alkot", ^{a mióta} mert ismereteink ^{ról} az emberről (felületesk)... A művészet az ember önmagáról, belsejéről /testéről lelkéről/ való tudatlanságából táplálkozik..."/~~

Efelől az álláspont felől Nietzsche másképpen következtet, ha - amint láttuk, a művészet lényegét a "dolgozók kiméretlen ^{"rendbehozás"} jóvátételének" tekinti. Azt mondja a klasszikus német esztétika ellen polemizálva:

"Az esztétikai ^{szemlélet} megfigyelés következtében annak tárgyát tökéletesen és maradéktalanul meghamisítjuk" és; bármennyire ellent is mond ez a fel-

fogás Nietzsche "logikus klasszicizmusának", gondolkodása pesszimista alapvonásának viszont szükségszerű következménye. A világgal szembe-

állítva, ahogy Nietzsche látja, a művészet feladata nem lehet más, minthogy: átköltse és ^{"rendbehozás"} jóvátegyje a világot, hogy mi magunk is igenel-

jük bensőnk legmélyén." A nietzschei filozófia és esztétika feloldhatatlan antinómiaja paradox-következtetes módon odavezet, hogy ez az igenlés csak a világ és az ember meghamisításának alapján jöhet létre; mert az igazsággal, és az igazságban az ember nem tud élni. Nietzsche

tehát, amikor a modern dekadens művészet kiméretlen ^{et} ^{ül} ^{za} ostromozója, ugyanakkor kénytelen egy ^a ~~egy~~ elvszerű hazugságot (esztétikája alapjává tenni.

(mint elv)

Nietzsche a modern realizmus-ellenesség megalapítója.

Ugyanezek az antinomiák felbukkannak természetesen akkor is, amikor a művészet helyét a kultúra általános fejlődésében akarja meghatározni. Nietzsche az európai irodalom legerőteljesebb l'art pour l'art tendenciáinak idején fejti ki működését. És az előbbieket után nem fog minket meglepni, hogy ^{egy}nevesebb ellenfele és egyben legszélsőbb képviselője lett ama tendenciáknak, amelyek pusztán formai artisztikum felé igyekeztek terelni a művészetet. Az artisztikus tendenciákat az eddig olvasottakból is világosan láthatta az olvasó. A pesszimista agnosztikus bölcséleti állásfoglalás szükségszerűleg kényszeríti Nietzschet, hogy az esztétikában ~~átnezzék~~ ^{széles felmérés} a tartalom összes kérdéseit, és a hangsúlyt minden l'art pour l'art irányhoz hasonlóan - kizárólag a formára helyezze. Nietzsche rokonszenvét tulnyomóan politikai mérlegelése terelték a klasszicizmus felé, értékelési normái azonban tisztán formaiak. A formai kötöttséget, a kényszert, az akadályt, a művészet egészséges fejlődését elősegítő ^{momentanális} ~~momentumoknak~~ tekinti. "Bilincsbe verve táncolni" - ez az ideálja. "Minden görög művésznél, költőnél és írónál egy a kérdés: mi az ^{az} kényszer, amely magára vesz...?..." "Bilincsbe verve táncolni", a dolgot megehezíteni és azután a könnyedség látszatát teríteni föléje - ez az, ^{a művészt} ~~amely~~ ^{előttünk} ~~nekünk~~ ^{mutatni} ~~akarnak~~. És a klasszicisztikus dráma szigorú kötöttségét, a hely és idő egységének követelését, a vers és a mondatszerkezet kötöttségét, a zene megkötését a fuga ellenpontjaival, a görög kifejezőkészség rögzítését a gorgianus figurákon ^{által} stb. mind csupa eszköznek tekinti a formai tökéletesség elérésére. "Lassacskán a szédítő mélységek fölött ívelő keskeny pallón is kecsesen lépdelünk majd ^{át} és a mozgás legszebb vonala lesz a tanulmány zsákmánya." Flaubert és Baudelaire sem fogalmazhatták volna meg merevebben a l'art pour l'art követeléseit.

"Mégis Nietzschenek ezek az esztétikai alaptendenciái kibékíthetetlen ellentétben vannak művészeti kulturfilozófiájával. Erélyesen

következtében létrejövő emberi degradáció és depraváció a központi él-
ménye. ^{Amde a} Tőkés termelési rend sokkal fejlettebb, és a burzsoázia és
a proletariátus között az osztályharc sokkal ^{ki ben hakerattalab} ~~szerteágazóbb~~ Nietzsche,
mint a romantikus kapitalizmusellenesek jelentős képviselőinek idejé-
ben. Ennek az a következménye, hogy bírálata ⁹ sokkal inkább ^{val} ideológiai,
sokkal inkább ^{val} kulturkritika, mint azoké; hogy a kapitalizmus gazdasági
problémáiból ugyszólván semmit nem ért meg és semmi ~~sem~~ érdekl. A
tőkés termelés degradáló következményei viszont Nietzsche idejében sok-
kal szembetűnőbbek, mint a romantikus antikapitalisták virágkorában.
Tehát, ha Nietzsche a kapitalista kulturát kizárólag afelől kritikálja,
hogy a lelki életben milyen tüneteket és elváltozásokat idéz elő, hogy
az emberre milyen hatásokat gyakorol, akkor ^{erélet} az ^{lent mondások} elgondolásokat széleseb-
ben, tartalmasabban és ^{paradoxalban} ~~ellentmondásosabban~~ látja legtöbb romantikus e-
lődjénél.] Nietzsche gondolkodásának antinomiás szerkezete igen határo-
zottan kitűnik, ha ezt a jelenséget vizsgáljuk. Kritikáját az ember
degradációjáról egész tömören abban foglalhatnók össze, hogy a kapita-
lista fejlődés az embernek mind érzelmi világát, mind értelmét deformál-
ja, pervertálja. Éspedig egyrészt azáltal, hogy az érzelmi életben, se-
hová le nem kötött, semmibe ssm torkolló, haszontalanul "tulburjanzó"
érzések és élmények fölöslegét hozza létre, viszont másrészt az ember
lelki életét, befogadóképességét az élményekkel szemben kiszáritja, el-
senyveszti, megnyomorítja. És ugyanezt teszi az emberi értelem terüle-
tén is. Az ember részben tulságosan intellektualizálódik, az értelem
tulzottan is eluralkodik ^{rajta} ~~+~~, s ez az élményből minden eredetiséget kiöl,
részben ^{pedis} elbutul, megcsappan az a képessége, hogy a számára lényegeset
felismerje, a hasznosat és a kártékonyat megkülönböztesse.

A modern ember elsatnyulásának ez a sokrétű látomása teszi
Nietzsche dekadencia elleni polémiáját érdekessé. Mert bármennyire is
helytelen ^{ely} kiindulópontjai, következtetései, szándékai stb. a tünetek

sokoldalú szemügyrevételével, mégis a kapitalista ideológia hanyatlásának egész sor fontos megjelenési formáját leplezi le. Polémikus észrevételeinek helyessége természetesen filozófiai elhelyezkedésének reakciós oldalával (függ) a legszorosabban össze. Nietzsche gondolkodásának különösképpen kiemeltük már, hogy ő a legtöbb romantikus antikapitalistával ellentétben nem a kapitalizmus "jó oldalainak" utópistája, hanem éppen ellenkezőleg, azt "rossz oldalai" felől védelmezi és dicsóítja. A kapitalizmus ellentmondásainak elkenése és harmonikussá szépítése egyre lehetetlenebb^{é vált} és ugyanígy van^{áll a helyét} a patriarchális állapotok visszatérésével is; + ezért a liberális és romantikus ideológiák régi válfajai egyre tartalmatlanabbá^{abbé}, üressébbé^{ebbé}, szájközássá válnak. Már Schopenhauer is új utra lép a kapitalista apologetikával, a közvetett apologetika, a lét apologetikus formák közötti általános kritikájának útjára. Nietzsche/és előtte Jakob Burckhardt/ a schopenhaueri filozófiát történelmi irányba tereli. Schopenhauer szemében értelmetlen káosznak tűnt az egész lét és így az kapitalista ökonomia külön elemzését nevetséges val kicsinyessége degradálta, Nietzsche viszont a történelem problémái ~~köz~~^{val} ~~zé~~ szövi. össze pesszimizmusát. A lét általános értelmetlensége nála is metafizikai háttér ~~marad~~^{megmarad, mint}, az emberiségnek azonban sikerült egyes periódusokban az objektív értelmetlenségnek szubjektív értelmet adni./Görögország, renaissance stb./ Csak az utolsó évszázadban, csak a francia forradalom óta hatalmasodott el a fölbomlás az emberiségen. És Nietzsche szerint ez ellen a felbomlás ellen küzdeni kell. Nietzschenél tehát a pesszimizmus historizálása egyben aktivizálás^{az}át is jelenti Schopenhauernek a világtól elforduló passzív irányzatával szemben.

De ~~mi legyen ennek~~^{hova kapcsolódik be} az aktivitásnak a területe? Minthogy

Nietzsche az ember általa észlelt lefokozásának valóságos okairól mit sem láthat és mitsem akar látni, ~~lebből~~^{lebből a társadalmi alapjaitól} eloldott emberből mitikus alakot ~~kell~~^{kel} formálnia. A ma tulsulyban lévő, dekadens, a kereszténységtől, Sokratestól, Rousseautól stb. elrontott emberrel szemben egy "új embert" kell ~~szemb~~^{szemb}állítania. Nem hiába nevezi Nietzsche

L le kell
válasz-
tania
az embert

büszkén pszichológusnak magát). Egész ^{pszichológiája} ~~filozófiája~~ nem más, mint saját fejlődésének mitikussá ^{durrar fell} ~~növezt~~ pszichológiája: pálfordulásának története. A kor dekadenciája kezdetben hatása alá kerítette /Schopenhauert és Wagnert tiszteli, a bismarcki birodalomról vannak illuziói/ később azonban felismeri ennek az irányzatnak hamisságát és ez az élmény "meggyógyítja", "legyőzti benne" a dekadenciát. A dekadencia pszichológiai legyőzésének ^{ez az} ~~egyéniség~~ élményét általánosítja történelem-és kulturfilozófiává. Ez az alapélmény objektive apologetikus filozófiájának az átlétség, őszinteség, valóság ~~x~~ szubjektív hangsúlyát kölcsönzi. Élménya mögött objektive az az illuzió húzódik meg, hogy a valóság ~~es~~ kapitalizmus ellentmondásait egy költött kapitalizmus mítoszával ^{ful lehet haladni} ~~át lehet hidalni~~.

Nietzsche mitizáló módszerének tehát az a magja, hogy a viaskodó történelmi principiumok viaskodó embertípusokká változnak, és a filozófusoknak az a feladata, hogy ezeket az embertípusokat pszichológiailag megalapozzák. Ez a mitikus pszichológia elrejti Nietzsche ^{elől} ~~dél~~ felfogásának és értékeléseinek ellentmondásait ^{avval} a kapitalizmus ellentmondásairól. ^{t illő} A misztikájának talajából kinövő agnoszticizmus egyszersmind egy reális felfogás, egy "tudományosság" /a darwinizmus mitizálása/ biologizmus stb./ látszatához segíti hozzá. ^{azt lenni lehetősé} Valamint ^{val} utópiái, amelyeket ^{320/42} szembeállít ^{ha lehet a} a kapitalizmussal, kapitalista jellegének elrejtését is lehetővé teszi. A ^{kapitalista} konkurenciát elveti, a létért való küzdelemből azonban mítoszt csinál; a görög agont ^{liberál, pedig} ~~párviadal~~ minden egészséges társadalom alapjává teszi, ^{t heti} ~~el felelve~~, hogy ^{val} a régi romantikus ^{recept} ~~gya-~~kerlat szerint, a "rossz konkurenciával", "jó konkurenciát" állította szembe. Ugyanezt teszi a felsőbbrendű emberrel és mítoszának többi alakjával is. És ez a palástolás még messzebb vezet. A kapitalista mítosz nemcsak valami másnak, a kapitalizmustól különbözőnek látszatát kelti, hanem egyszersmind valami történelmileg újnak is: a kapitalista elvek védelmezése a meglévő társadalom elleni viharos rohamnak gesztusaként, álforradalmi attitüdként jelenik meg.